

BOEK BESPREKING

Gebiszregelung mit Platten, von Dr. A. Martin Schwarz, Weenen. Zweite, wesentlich erweiternde Auflage. Verlag: Urban und Schwarzenberg. Berlin und Wien. Kart. R.M. 12.

Op de jaarlijksche bijeenkomst der Europ. Orthod. Society, die in 1929 te Heidelberg plaats vond, hield Nord een voordracht getiteld: „The advantage of Removable Appliances”.

Uit de volgende discussies bleek duidelijk met welk een verwondering die in afschuw ontaardde, de vergadering deze voordracht had aangehoord. Een der debaters kwalificeerde de door Nord gepropageerde methode als: „A step backwards”, en gaf hiermede vrijwel de meening van de geheele vergadering weer. In zijn antwoord zeide Nord o.a.: „That these removable appliances are a step backwards, is a matter of opinion, but I believe that in ten years all orthodontist will be using removable ones”.

In 1938 verscheen van de hand van Dr. A. Martin Schwarz: „Gebiszregelung mit Platten” en reeds nu blijkt behoefte te bestaan aan een „Zweite wesentliche erweiterte Auflage” van deze waardevolle handleiding. In het voorwoord bij dezen tweeden druk lezen wij:

„Dasz die erste Auflage dieses Lehrbüchleins in so kurzer Zeit vergriffen war, spricht an sich dafür, dasz sich die Erwartungen, die zu seiner Herausgabe veranlaszten, erfüllt haben. Tatsächlich aber sind diese Erwartungen weit übertroffen worden. Denn der Verlauf der Wiesbadener Tagung der Deutschen Gesellschaft für Zahn-, Mund- und Kieferheilkunde im Juli 1939, deren Hauptgegenstand die Kieferorthopädie in ihren Beziehungen zur allgemeinen Zahnheilkunde bildete, hat dargetan, dasz der abnehmbare Behelf wirklich das Hauptgerät geworden ist und es, namentlich in der Hand des Allgemein-Zahnarztes, auch bleiben wird.”

De eenvoudige plaat met zijn eenvoudige hulpmiddelen, zooals Nord die heeft gepropageerd en die nog steeds uitstekende diensten bewijst, is door Schwarz in tientallen nuances uitgewerkt;

ingenieuze plaat-apparaten, waarmee hij de meest ingewikkelde afwijkingen, ook op ouderen leeftijd, weet te herstellen.

Wij moeten S c h w a r z dankbaar zijn, voor deze uitgebreide handleiding, waarin we voor elk voorkomend geval meerdere therapeutische oplossingen zien aangegeven, uitgewerkt tot in de kleinste finesses en verlicht met overzichtelijke teekeningen en duidelijke foto's van de behandelde afwijkingen en de benutte apparatuur. Het zal voor den weinig geschoolden orthodontist wel eens moeilijk zijn een keuze te doen uit de vele mogelijkheden die hem worden aangeboden, en misschien was het geheel overzichtelijker geworden wanneer S c h w a r z zelf een selectie had gepleegd; hij komt m. i. in strijd met zijn eigen principes, wanneer hij therapeutische mogelijkheden aangeeft, waarbij een of meer elementen van banden moeten worden voorzien, terwijl het ook op een andere manier kan. Het is immers ook volgens hem een van de groote bezwaren van de vaste apparatuur, dat hierbij elementen moeten worden gebandeerd, wjl later steeds blijkt, dat dit de caries-ontwikkeling sterk bevordert heeft.

Maar voor den collega, die reeds voldoende orthodontische ondervinding heeft opgedaan, geven de 120 bladzijden een schat van adviezen en kleine, doch belangrijke praktische wenken. S c h w a r z gaat evenwel van de veronderstelling uit, dat men de diagnostiek volkomen moet beheerschen, en dat is niet weinig gevegd. Toch zal dit inderdaad noodig zijn, b.v. wanneer men bij een geval van frontalen engstand moet uitmaken of men de premolaren en molaren naar distaal zal brengen om voldoende ruimte te krijgen, dan wel of men het front naar frontaal zal uitbuigen, welke beide oplossingen tot een goed resultaat kunnen leiden, maar die elk op haar eigen wijze het profiel zullen beïnvloeden.

Het terugbestellen van den patiënt met tusschenpoozen van *minstens* vier weken, kan S c h w a r z, die uit den aard der zaak deze apparatuur als geen ander beheerscht, zich veroorloven, daarbij in het midden latende of men aan ieder kind het activeeren van de schroef zal kunnen toevertrouwen. Maar in het algemeen lijkt het mij meer aanbevelenswaardig het patiëntje elke week, eventueel om de 14 dagen voor contrôle en activeering van het apparaat terug te bestellen. Op deze wijze komen we zeker niet voor onaangename verrassingen te staan. Overigens gaat er mij een rilling door de leden, wanneer S c h w a r z als oplossing voor het verwonende kind aanraadt om aan den huis-medicus het activeeren van de apparatuur over te laten; in ons land zal dit trouwens te minder noodig zijn, omdat in vrijwel elke plaats een tandarts gevestigd is, althans zitdag houdt.

Maar deze laatste opmerkingen raken meer de individueele opvatting van den bekwamen schrijver wat bijkomstigheden betreft; het werk in zijn geheel is een niet te onderschatten aanwinst voor onze tandheelkundige bibliotheek, en een boek, wat zeker niet mag ontbreken in de boekenkast van de collega, die zelf reguleert, omdat het voor den min- en meer geschoolden orthodontist een onmisbare bron vormt van therapeutische mogelijkheden.

M. KOENEN.

P.S. Voor de goede orde zij hier gewezen op enkele drukfouten in de aanwijzingen van foto's.

Blz. 21. 8ste alinea van onder: 40 d moet zijn 48 d.

Idem. 7de alinea van onder: 40 d1 moet zijn 48 d.1.

Blz. 37. 15de alinea van boven: Abb. 27 b moet zijn 27 c.

Idem. 15de alinea van boven: Abb. 27 c moet zijn 27 b.

Blz. 39. 19de alinea van boven: Abb. 27 c moet zijn 27 b.

Blz. 45. Onderschrift bij Abb. 31, 2de alinea van boven: 28 d bis f moet zijn 29 d bis f.

Dr. J. Goudsmit. *Bloedziekten en Bloedbeeld. Diagnostiek en Behandeling.* Scheltema en Holkema's Boekhandel en Uitgeversmaatschappij. Amsterdam. 274 blz.

In dit boek, dat geheel op de practijk is ingesteld, wordt systematisch aan de hand van de klinische verschijnselen de stand van het moderne, men mag wel zeggen het verfijnde, bloedonderzoek uiteengezet. Hierin is inderdaad de groote ervaring van den schrijver gepaard aan critisch denken een zeer betrouwbare wegwijzer. Het feit dat niet al te diep wordt ingegaan op de moeilijkheden bij de differentieering van bepaalde bloedcellen verhoogt de aangename lezing van het werk. Daar het helder, zakelijk en met overtruiging is geschreven ben ik er zeker van dat ook voor tandartsen de moeite van bestudeering van verschillende hoofdstukken zeer zou beloond worden (o.a. hoofdstuk II de ontwikkeling der bloedcellen; hoofdstuk IV wanneer moet gedacht worden aan het bestaan van een bloedziekte; de granulopeniën en de haemorrhagische diathese enz.).

J. VAN TILBURG